

On Nov 28, 2019, at 2:03 PM, Embassy of Georgia In Athens <athens.emb@mfa.gov.ge> wrote:

Αξιότιμη κυρία Τριανταφύλλου, καλημέρα σας.

Καταρχήν, θα ήθελα εκ μέρους της Πρεσβείας της Γεωργίας να σας συγχαρώ για την έκδοση του καινούριου σας βιβλίου «Το Λούνα Παρκ στο Ιερό Βουνό», καλοτάξιδο το βιβλίο σας.

Θα ήθελα να σας γνωρίσω ότι ενημερωθήκαμε σχετικά με την παρουσίαση του βιβλίου σας στον εκδοτικό οίκο «Πλειάδες» στις 20 Νοεμβρίου 2019.

Επιτρέψτε μου να σημειώσω ότι στην αναφερόμενη παρουσίαση έγιναν ορισμένες λανθασμένες αναφορές σχετικά με κάποια σημαντικά ιστορικά γεγονότα της χώρας μας καθώς και για ορισμένα ζητήματα τα οποία είναι ευαίσθητα για τον γεωργιανό λαό. Οι ανακρίβειες αυτές προκάλεσαν δυσανασχέτηση της γεωργιανής κοινότητας. Καθώς και η αναφορά σας για τη γεωργιανή γλώσσα, η οποία, σαφέστατα, είναι ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία της ταυτότητας του κάθε Γεωργιανού και η οποία αναμφισβήτητα αποτελεί μια από τις αρχαιότερες γλώσσες του κόσμου, ενώ το γεωργιανό αλφάβητο έχει γοητεύσει λόγιους και καλλιγράφους επί αιώνες: πιο πρόσφατα, τον Μορφωτικό, Επιστημονικό και Πολιτιστικό Οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών. Η ΟΥΝΕΣΚΟ συμπεριέλαβε το γεωργιανό αλφάβητο στο μητρώο του οργανισμού της άυλης πολιτισμικής κληρονομιάς της ανθρωπότητας.

Αξιότιμη κυρία Τριανταφύλλου, θα θέλαμε να σας υπενθυμίσουμε ότι η δήλωσή σας ότι ο ρωσικός στρατός δεν μπήκε το 1921 στη Γεωργία, όπως αυτό διδάσκεται στα γεωργιανά σχολεία και δεν κατέκτησε τη Γεωργία και δεν υπέβαλε τον κομμουνισμό, δεν αντιστοιχεί την πραγματικότητα. Κάθε άλλο, επιτρέψτε μου να σας παραθέσω, όσο πιο λακωνικά μπορώ, τα γεγονότα έτσι όπως συνέβησαν στην πραγματικότητα: η 25η Φεβρουαρίου του 1921 είναι μία από τις τραγικές και οδυνηρές ημερομηνίες στην ιστορία της Γεωργίας. Την ημέρα αυτή η Γεωργία έχασε και πάλι την πρόσφατα αποκτημένη ανεξαρτησία της, η οποία διήρκεσε λιγότερο από τρία χρόνια. Λίγο μετά την απελευθέρωση της από την περισσότερο από έναν αιώνα κυριαρχία της Ρωσικής Αυτοκρατορίας και την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της το Μάιο του 1918, ο Κόκκινος Στρατός εισέβαλε στη Γεωργία τον Φεβρουάριο του 1921. Η Σοβιετική εισβολή στη Γεωργία ήταν μια στρατιωτική εκστρατεία του Σοβιετικού ρωσικού Κόκκινου Στρατού με στόχο την ανατροπή της σοσιαλδημοκρατικής κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Γεωργίας και την εγκαθίδρυση ενός καθεστώτος μπολσεβίκων στη χώρα. Οι σοβιετικές δυνάμεις πήραν την γεωργιανή πρωτεύουσα, μετά από σκληρές μάχες και κήρυξε την Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Γεωργίας στις 25 Φεβρουαρίου 1921. Στις 17 Μαρτίου του 1921 η κυβέρνηση της Γεωργίας αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη χώρα και να μεταναστεύει στην Ευρώπη, προκειμένου να συνεχίσει τον αγώνα της από εκεί, ωστόσο δεν ήταν σε θέση να απελευθερώσει τη χώρα από την μπολσεβίκικη κυριαρχία που κράτησε 70 χρόνια. Έκτοτε κάθε προσπάθεια του γεωργιανού λαού για την αποκατάσταση της

ανεξαρτησίας της, καταπνιγόταν βάνουσα από τον Σοβιετικό στρατό (όπως συνέβη στις 9 Μαρτίου 1956 και στις 9 Απριλίου 1989).

Επιτρέψτε μου, εδώ να σας παραπέμψω στο βιβλίο του Νίκου Καζαντζάκη «Τόντα-Ράμπα», το οποίο έχει μεγάλη ιστορική αξία για τη μελέτη της ιστορίας της σύγχρονης Γεωργίας. Σε αυτό το έργο τρία κεφαλαία αναφέρονται στην κατάσταση, την ατμόσφαιρα, τις ιδέες και τις απόψεις του γεωργιανού λαού που επικρατούσαν την δεκαετία του '20.

Θα φέρω μερικά αποσπάσματα από το αναφερόμενο βιβλίο: *«Η Τιφλίδα είναι απλωμένη τεμπέλικα στις δυο όχτες του ποταμού Κούρα, κοκέτα, γυμνή, γιομάτη μυστήριο, σαν τη γυναίκα. Αιώνες τώρα ορμητικοί μνηστήρες τρέξαν απ' όλους τους ορίζοντες . Είχανε στο 'να χέρι τους το σταυρό, το μισοφέγγαρο, για το κόκκινο αστέρι, και στο άλλο, το σπαθί. Βυζαντινοί, Πέρσες, Σαρακηνοί, Ρούσοι τσαρικοί, Μπολσεβίκοι. Ο Ζάγκισ-Χαν την τράβηξε από τον κοιτώνα της με τέτοια βία, που το στέμμα της, η πυργωμένη «Κάλα» κύλησε μέσα στη σκόνη. Όλοι χάρηκαν το κορμί της, μα την καρδιά της κανένας δεν μπόρεσε να κατακτήσει. Ακόμα και σήμερα αρνιέται τ' αγκαλιάσματα του κόκκινου στρατού».* (Καζαντζάκης Ν., Τόντα-Ράμπα, Αθήνα, σ. 106.)

« Θέλουμε τη λευτεριά μας, δεν είμαστε μηδέ κομμουνιστές μηδέ αντιδραστικοί. Είμαστε Γεωργιανοί» και σε άλλο σημείο:" Το ειδυλλιακό τούτο όνειρο μιας ανεξάρτητης Γεωργίας είναι χίμαιρα, ανάξια ενός ανθρώπου που σκέφτεται. Η Γεωργία κατέχει στην εποχή μας ένα αποφασιστικό γεωγραφικό και ψυχικό σημείο: βρίσκεται ανάμεσα στην νέα σοβιετική δύναμη που ρίχνεται και θέλει να ξεχυθεί στην Ασία, και την παλαιά καπιταλιστική δύναμη, που προσπαθεί να την εμποδίσει. Η κακομοίρα η Γεωργία δεν είναι παρά ένα σπυρί σιτάρι μέσα σε δυο πελώριες μυλόπετρες" (Καζαντζάκης Ν., Τόντα-Ράμπα, Αθήνα, σ. 106.

Κυρία Τριανταφύλλου, ό'τι αφορά το βιβλίο σας, το διαβάσαμε με μεγάλο ενδιαφέρον και άλλη μια φορά σας ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο έργο [σας](#).

[Ευελπιστούμε να γνωριστούμε από κοντά στην επόμενη σας παρουσίαση στο Public, όπου μπορούμε να ανταλλάξουμε και τις απόψεις μας.](#)

Υ.Γ. Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι κυκλοφορεί στην Ελλάδα η μετάφραση του βιβλίου του γεωργιανού συγγραφέα Ντάτο Τουρασβίλι «Η Γενιά των Τζιν» (ISBN: 9789604910953, έτος έκδοσης 2014, εκδ. οίκος «Παπασωτηρίου») που αναφέρεται στην εποχή που περιγράφεται και σε εκείνη τη γνωστή αεροπειρατεία.

Με εκτίμηση,

Αννη Ουτζιλιάουρι

Πρεσβεία της Γεωργίας

From: soti triantafyllou

Sent: Thursday, November 28, 2019 2:22 PM

To: Embassy of Georgia In Athens <athens.emb@mfa.gov.ge>

Subject: Re: Το Λούνα Παρκ στο Ιερό Βουνό

Importance: High

Αγαπητή κ. Ουτζιλάουρι,

Ευχαριστώ για το μήνυμά σας. Δεν διαφωνούμε καθόλου! Αυτό που είπα στις Πλειάδες, αν και το βιβλίο μου είναι μυθιστόρημα, όχι ιστορία, είναι ότι και στη Γεωργία υπήρχε κίνημα των μπολσεβίκων, ότι δεν επρόκειτο μόνο για προσάρτηση αλλά για συμπαιγνία των τοπικών μπολσεβίκων (Όρντζονικιτζε, Στάλιν κτλ) με τους Ρώσους μπολσεβίκους. Η ιστορία του βιβλίου τοποθετείται στη δεκαετία του 1980, οπότε βεβαίως και παρουσιάζονται στο φόντο οι απελευθερωτικοί αγώνες της Γεωργίας έναντι των Ρώσων και της ΕΣΣΔ. Πραγματικά, δεν υπάρχει καμιά διαφωνία, απλώς πρόκειται για μυθοπλασία, όχι για ιστορία. Όσο για το βιβλίο που μου αναφέρετε το ξέρω φυσικά: αλλά το χρονικό της συγκεκριμένης αεροπειρατείας ήταν απλώς μια έμπνευση, δεν θέλησα να αναπαραστήσω τα συγκεκριμένα γεγονότα. Ήθελα να εμβαθύνω στο ζήτημα της ατομικής και εθνικής ελευθερίας, σε κάτι πολύ πιο φιλοσοφικό και αφαιρετικό. (Μέσα στο βιβλίο έχω μια φρασούλα κι από τον Καζαντζάκη.)

Να ξέρετε ότι αγαπάμε πολύ τη Γεωργία και θεωρούμε τους Γεωργιανούς αδέρφια μας. Όσο για τη γλώσσα, μακάρι να μπορούσα να τη μάθω, αλλά μου φαίνεται κάπως δύσκολη! Να είστε καλά και να κάνουμε προσπάθειες για την ακόμα στενότερη φιλία των λαών μας. Με τιμή

Σώτη Τριαντάφυλλου

Nov 28, 2019, at 2:35 PM, Embassy of Georgia In Athens <athens.emb@mfa.gov.ge> wrote:

Αξιότιμη κυρία Τριανταφύλλου,

Ήταν πολύ ευχάριστη έκπληξη να λάβουμε την απάντησή σας τόσο άμεσα, σας ευχαριστούμε πολύ.

Εκ μέρους του Πρέσβη μας, παρακαλώ θερμά, να μας επιτρέψετε να κοινοποιήσουμε μέσω το Facebook της Πρεσβείας μας την απάντησή σας, προκειμένου να καταλάβει και την στάση σας η γεωργιανή διασπορά σχετικά με τα ζητήματα που συζητήσαμε μέσω αυτής της αλληλογραφίας.

Ευχαριστούμε άλλη μια φορά και σας ευχόμαστε πολλές επιτυχίες!

Με εκτίμηση,

Αννη Ουτζιλάουρι

From: Soti Triantafyllou

Sent: Thursday, November 28, 2019 5:10 PM

To: Embassy of Georgia In Athens <athens.emb@mfa.gov.ge>

Subject: Re: Το Λούνα Παρκ στο Ιερό Βουνό

Βεβαίως! Ό,τι θέλετε! Αν θέλετε μπορώ να σας στείλω και ένα μεγαλύτερο κείμενο το οποίο μπορείτε να αναρτήσετε αργότερα. Έχω μελετήσει τη μακρά ιστορία σας και είμαι μεγάλη θαυμάστρια του πολιτισμού σας: αν διαβάσετε το βιβλίο θα διαπιστώσετε την αγάπη με την οποία περιγράφω τη Γεωργία.

Σας χαιρετώ και είμαι στη διάθεσή σας
Σώτη Τριανταφύλλου

From: Embassy of Georgia In Athens

Sent: Friday, November 29, 2019 12:01 PM

To: soti triantafyllou

Subject: FW: Το Λούνα Παρκ στο Ιερό Βουνό

Αυτό θα ήταν υπέροχο, ευχαριστούμε.

From: soti triantafyllou

Sent: Friday, November 29, 2019 10:46 PM

To: Embassy of Georgia In Athens <athens.emb@mfa.gov.ge>

Subject: ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ ΣΤΟ ΙΕΡΟ ΒΟΥΝΟ

Αγαπητή κ. Ουζτιλάουρι, Εδώ είναι το κειμενάκι για το βιβλίο. Ευχαριστώ για την επικοινωνία.

Με ενδιαφέρουν πολύ οι κοινωνίες του «υπαρκτού σοσιαλισμού»: έχω σπουδάσει ιστορία του Ψυχρού Πολέμου και έχω ειδικευτεί στις διεθνείς σχέσεις. Αλλά αυτό το βιβλίο είναι μια αφήγηση, μια μυθοπλασία. Σε μερικά μυθιστορήματα ερευνώ το πώς δημιουργήθηκαν οι σοσιαλιστικές κοινωνίες, πώς επέζησαν, τι λογής ανθρώπους δημιούργησαν και πώς έφτασαν στο τέλος τους. Κάθε φορά εστιάζω σε διαφορετική περίοδο και τόπο: στο «Εργοστάσιο των μολυβιών» περιέγραφα την επανάσταση των μπολσεβίκων και τα πρώτα χρόνια της Σοβιετικής Ένωσης, στις «Σπάνιες γαίες» τον σταλινισμό στη βορειοδυτική Ρωσία, στον Αρκτικό Κύκλο· τώρα, στο «Λούνα παρκ στο ιερό βουνό» τοποθετώ τη δράση και τους ήρωες στις τελευταίες μέρες της Σοβιετικής Γεωργίας. Το σοβιετικό πείραμα, η σοβιετική ουτοπία, ήταν μια ανθρώπινη τραγωδία· η τραγωδία είναι το υλικό της λογοτεχνίας. Εμπνεύστηκα την πλοκή του βιβλίου από ένα αληθινό γεγονός το οποίο μετέτρεψα σε μυθοπλασία: η ιστορία που προέκυψε δεν έχει

καμιά ομοιότητα με την πραγματικότητα. Εξάλλου, γι' αυτό το συγκεκριμένο γεγονός έχουν γραφτεί πολλά βιβλία, έχουν γυριστεί ταινίες, έχουν ανεβεί θεατρικά έργα. Στο «Λούνα παρκ στο ιερό βουνό» ήθελα να περιγράψω με όσο περισσότερο βάθος και κατανόηση μπορούσα το σοβιετικό σκοτάδι και την επίπονη πορεία των Γεωργιανών προς το φως. Πρόκειται λοιπόν για μια λογοτεχνική προσέγγιση στη γεωργιανή κοινωνία λίγο πριν και κατά τη διάρκεια της εποχής της περεστρόικα —αλλά δεν είναι πολιτική, ούτε εθνολογία· είναι η ιστορία της νεαρής δημοσιογράφου Ιρίνα Νόζαντζε (ένα φανταστικό πρόσωπο) που πασχίζει να βρει την αλήθεια και τον ίδιο της τον εαυτό. Σκοπός μου ήταν να παρουσιάσω αξιαγάπητους ήρωες που ζουν σε μια φυλακή· τα σύνορα μοιάζουν με αδιαπέραστα τείχη. Το σκηνικό είναι το Τμπίλισι, η Τσιάτουρα και το Μπατούμι— πόλεις που, όπως διαπίστωσα ταξιδεύοντας, έχουν αλλάξει ριζικά από τη δεκαετία του 1980— και ο τόπος είναι συχνά ελαφρά κωμικός: το στοίχημα της λογοτεχνίας δεν να αναδεικνύει μόνο την ανθρώπινη τραγωδία, αλλά να τη μετατρέπει σε κωμωδία.

Σώτη Τριανταφύλλου